

[A. Svensson.]

gjort 15—16 pCt. af den sønderjyske Vælgerbefolkning, det danske Flertal de 84—85 pCt.

Over for Talen om de 50 000 bevidst tysksindede skal jeg yderligere stille en Konstatering af den tidligere tyske Repræsentant i dette høje Ting, Pastor Schmidt, der i en Pjece, han udgav omtrent samtidig med, at han fratraadte som Folketingsmand, fastslog, at de tysksindedes Antal i Nordslesvig var ca. 30 000. Jeg stempler Landsretssagfører Dr. Clausens Fremstilling i Rendsborg som værende af ophidsende Karakter, fordi den bibringer Offentligheden Syd for Grænsen ganske fejlagtige Forestillinger om den nationale Stilling i Nordslesvig og derved ogsaa bidrager til at oparbejde en uberettiget Stemning mod Danmark og mod det danske Folk i Relation til de sønderjyske Landsdele.

Jeg vil for øvrigt gerne spørge det ærede Medlem Hr. Jens Møller, om han kan underskrive denne Dr. Clausens Fremstilling, som jeg altsaa har stemplet efter Fortjeneste, eller om det ærede Medlem stiller sig paa Linie med Pastor Schmidt. Af det ærede Medlems Svar paa dette Spørgsmaal angaaende et virkelig fundamentalt Mellemværende vil det for mit Vedkommende afhænge, hvorledes jeg skal forholde mig over for det ærede Medlem i denne Sal for Fremtiden.

Jeg skal dernæst anføre nogle Citater, som alle hidrører fra det tyske Mindretals Organ i Aabenraa, og som karakteriserer den tysk-nazistiske Valgkamp i Grænselandet under Førerskab af det ærede Medlem Hr. Jens Møller.

I „Nordschleswigsche Zeitung“ for den 2. Marts skriver en Landmand, Chr. Paysen, nede fra Sød i Tønder:

„Vi tyske National-Socialister kalder den Behandling, som Nordslesvig har været Genstand for fra dansk Side siden 1920, for en Forbrydelse mod Hjemstavnene.“

I „Nordschleswigsche Zeitung“ for 8. Marts refereres fra et tysk Møde i Vester Sottrup af en Tale af Arbejdsmand Asmus Nielsen fra Graasten:

„Vi har det bestemte Indtryk, at Nordslesvigs Forarmelse er blevet gennemført bevidst.“

I samme Blad for 21. Marts hedder det i en tysk Slagsang til Valget:

„De djævelske Lænker, som Danmark og Marxismen har smedet os i, kan kun

sprænges ved Mod og ærlig Hjemstavns-kærlighed.“

Og endelig findes der i „Nordschleswigsche Zeitung“ for 3. April et Indlæg, hvori den danske Befolkning dernede stemples som værende værre end Tjekkerne. Danskerne er, hedder det,

„i vore Øjne hverken værre eller bedre end de Folkeslag, som Aartier igennem har kuet tysk Folkelighed med de brutaleste Midler. Mens Czekerne undertrykte Tyskerne aabent og med alle Midler, saa benytter Danskerne sig af en lumsk og gemen Adfærd til under en hyklerisk Kappe økonomisk at ruinere Tyskerne.“

Der kunde anføres mangfoldige andre Citater af samme Slags, men jeg har kun disse faa ved Haanden. De turde dog være tilstrækkeligt Bevis for, at det ærede Medlem skal tale meget sagte om Ophidsning. Der er for mig at se ingen Grund til disse stærke Udfald, hverken fra den ene eller den anden Side, og jeg kan fuldt ud slutte mig til den højtærede Statsministers Bemærkninger for lidt siden: at der er al Grund til at bestræbe sig for at udligne eventuelle Modsætninger i Stedet for at skærpe dem. Det gælder os, men det gælder virkelig ogsaa det ærede Medlem Hr. Jens Møller og hans Medarbejdere i de sønderjyske Landsdele.

Jeg lagde endvidere Mærke til, at det ærede Medlem mod Slutningen af sin Tale erklærede, at Nordslesvigerne nærede ingen Frygt for den nationalsocialistiske Idé. Det ærede Medlem har intet Mandat til at tale paa Nordslesvigs Vegne, hverken i denne eller i anden Henseende. Det ærede Medlem kan tale for det tyske Mindretal, og det ærede Medlem kan naturligvis i dette Stykke ogsaa faa Tilslutning fra den danske national-socialistiske Bevægelse, men det altovervejende Flertal af den sønderjyske Befolkning afviser de udenlandske ideologiske Tankegange, lige meget fra hvilken Side de kommer. Disse ideologiske Tankegange kan være gode for de paagældende Lande hvert for sig — det skal vi andre ikke blande os i —, men i Danmark ønsker vi, og det gælder ogsaa de sønderjyske Landsdele, at fortsætte den Udvikling, der er vor egen, og som bunder i dansk Arv og i danske Traditioner.

Hvad angaar de økonomiske Tilstande, kan jeg kun sige, at jeg beklager, at Regering og Rigsdag ikke har taget imod de konservative Forslag og Henstillinger vedrørende en særlig sønderjysk Sanering, som vi har fremsat her den ene Gang efter den